

отъ біяніе то на господаря ѱ. Послѣ рече:
“ Щѣхъ да отида да ся удавя; зашто-то обаче
“ знаяхъ че обитавате тука, рекохъ: Понеже
“ ся нахождатъ іоше добри бѣли въ това мѣ-
“ сто, не треба іошо да умра.” Виргинія по-
будися на ссжалѣніе, рече ѱ: Держай, окаиное
„ созданіе! яждь, ” и ѱ даде предготвена-та за-
куска на дома. Робиня-та за мало время я взя-
де. Виргинія, като я виде насытена, рече ѱ
Несчастлива! желая да отида да поискамъ твое-
“ то прощеніе отъ господаря ти; когда ты види
“ ще ты пожали и помилува. Дохождашь ли да
“ мя завидешъ у негово-то жилище? — Анге-
“ ле Божіи, отвѣща Черна-та, послѣдовѣмъ ты
“ на каде-то отидешъ.” Виргинія повыка брата
“ св, и го умоли да я содружи. Като ся водяха
убо отъ бѣглица-та премнаха многы лѣсове
и изъ патеку, возлязоха съ гелемъ трудъ вы-
соки планины, и широки рѣки принудиха
пѣши да ги премнатъ. Като достигнаха най по-
слѣ край пладнѣ при полы-те на една мала
планина, видѣха при края на Черна-та рѣка
добросозиденъ домъ, посаденія изрядны, и мно-
зина робы че ся занимаваха у всякаквы рабо-